

opusdei.org

Jeromes historie: Flyktet fra krigen og fant Gud

Jerome har ikke hatt det lett i livet. Slik presenterer han seg: «Jeg ble født i Kongo, og helt siden barndommen har livet mitt vært preget av smerte.» Her er hans historie.

14.03.2019

Jeg tilbrakte barndommen i Kilwa, en liten by i Den demokratiske republikk Kongo, omgitt av omsorgen fra mine foreldre og tre

eldre brødre. Mine foreldre, som begge var katolikker, sørget for at jeg ble døpt som barn. Min mor, som var medlem i Marialegionen, sørget for at jeg fikk katekese fra tidlig barndom.

Hun lærte meg mine første bønner, som fremdeles sitter spikret fast i hukommelsen. En av de gode minnene fra den tiden er da jeg begynte på skolen, der jeg mellom sang, lek og timer lærte å lese og skrive.

Det tok ikke lang tid før sorgen satt sitt preg på disse lykkelige årene. Jeg var åtte. Min mor bestemte seg for å fullføre et svangerskap som legene mente var farlig.

Justine ble født, en nydelig jentebaby. Men komplikasjonene etter keisersnittet førte min mor til himmelen. I 1997, to år etter at hun døde, ble min far myrdet. Alle vi søsken forlot Kilwa for å dra til

Lubumbashi, på en lastebil som msgr. Tafunga, daværende biskop av Kilwa-Kasenga, hadde skaffet.

I Lubumbashi tilbrakte min bror Arsène og jeg en tid i salesianernes senter *Cité des Jeunes*. Senteret tar seg av foreldreløse og gatebarn. Det beste minnet jeg har derfra er et lommetestamente som jeg alltid hadde med meg. Å lese i det var fascinerende og ga meg alltid stor ro.

Et halvt år senere tok min eldste bror Emmanuel, som var 24 år den gang, oss med til en tante i Kindu i det sentraløstlige Kongo. Min søster Justine ble værende i Lubumbashi i hjemmet til en annen tante. Jeg har aldri truffet henne igjen, men vi snakker sammen på telefonen nå og da.

De siste årene har vært vanskelige rundt Kindu, på grunn av krigen. Skoler ble stengt. Vi tilbrakte lange tider i bushen, for å komme unna

den væpnede konflikten. Det var mange helseproblemer. En natt tok Gud plutselig til seg min bror Arsène, som sov ved siden av meg.

Tvile på Gud

Fra tid til annen spør folk meg om alle disse hendelsene noen gang fikk meg til å tvile på Gud. Jeg må innrømme at spørsmålet overrasker meg. Det falt meg aldri inn. Faktisk husker jeg at i alle de årene følte jeg Guds nærvær sterkt. Det er vanskelig å forklare, men jeg følte meg aldri alene.

En prest pleide å komme til landsbyen for å feire messe. Men når vi holdt til i bushen kunne vi ikke delta. Disse omstendighetene lærte meg å verdsette muligheten til å gå til messe.

Takket være Gud roet situasjonen seg. I 2003, fem år etter at min skolegang ble avbrutt, kom noen

slektninger for å få oss tilbake på skolen. Min bror Patrick og jeg gjenopptok undervisningen igjen, mens vi samtidig arbeidet med å lage og selge murstein, noe som gjorde oss i stand til å betale for undervisningen.

Jeg hadde også mulighet til å fullføre katekesen, og mottok kommunionens og konfirmasjonens sakrament. Noe av det vi lærte i katekesen som hjalp meg mest, var nødvendigheten av å tilgi. Det gjorde meg i stand til å tilgi min fars mordere, og oppmuntre resten av familien til å gjøre det samme.

På konfirmasjonsdagen fikk vi beskjed om å komme til seremonien kledd i rødt, den liturgiske fargen som symboliserer Den hellige ånd. Vi levde i ekstrem fattigdom, å kjøpe nye klær var umulig, så jeg ordnet meg så godt jeg kunne. Blant klærne mine fant jeg en rød joggebukse og

en rød t-skjorte med tallet 12 på ryggen. Jeg ville ikke gå glipp av konfirmasjonen, så jeg prøvde å gjøre meg ubemerket ved å kamuflere meg blant vennene mine. Jeg vet ikke hva biskopen tenkte om det, men han så ikke tallet som prydet ryggen min.

I mellomtiden klarte min bror Emmanuel å fullføre studiene i Kinshasa, og ble sendt for å jobbe i Bukavu. Kort tid etter sendte han bud etter meg, og der tok jeg diplomeksamen i geologi i 2016.

Dominique

Deretter bosatte jeg meg i Goma, øst i Kongo, sammen med Emmanuel og familien hans. Jeg tok en prøve for en av de 100 stillingene som Den nasjonale administrasjonsskolen tilbød.

Jeg ble plukket ut som en av de 11 000 som hadde søkt fra hele landet.

Jeg pakket sakene mine og dro til Kinshasa, mer enn 2000 km lenger vest. I 12 måneder deltok jeg i undervisning som kvalifiserte til en offentlig stilling i gruvedepartementet.

I løpet av skoleåret var jeg så heldig at jeg traff Dominique, en lege som også kvalifiserte seg til en offentlig stilling. En gang hadde vi en lang samtale om religion, spesielt om forskjellige former for bønn. Samtalen var interessant. Dagen etter ga han meg en rosenkrans og lærte meg hvordan jeg skulle bruke den.

Tidlig i 2018 inviterte Dominique meg med til et senter for fysisk handikappede, og for første gang snakket han med meg om Opus Dei. Etterpå inviterte han meg til Loango, der det gis aktiviteter for universitetsstudenter, åndelig ledet av Opus Dei-prester. Den glade

stemningen fengslet meg umiddelbart, og jeg skjønnte straks at jeg hadde fått en mulighet til å vokse menneskelig og åndelig.

Helt siden den gang har forkynnelsen til den hellige Josemaría hjulpet meg til å oppdage nye horisonter. Muligheten for å søke hellighet i arbeidet og i det alminnelige liv var noe helt nytt for meg. Villig tok jeg imot all den undervisningen som ble gitt om formasjon: meditasjoner, kurset om den katolske lære, samtaler med presten, retretter osv.

I løpet av disse månedene har livet mitt forandret seg mye. Ikke i det ytre altså, men Guds nærvær og alle mine handlinger, selv de minste, har fått en uendelig verdi som fullstendig forvandler min hverdag.

Nå må jeg slå meg til ro og begynne å arbeide i hovedstaden. Hvis Gud vil, kan jeg snart være i stand til å gifte

meg og starte en ny familie. Til tross for sorgene som har rammet livet mitt, har Guds kjærtegn alltid vært der. Jeg ser tydelig Hans hånd bak dette møtet.

---

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://opusdei.org/nb-no/article/
jeromes-historie-flyktet-fra-krigen-og-
fant-gud/](https://opusdei.org/nb-no/article/jeromes-historie-flyktet-fra-krigen-og-fant-gud/) (04.04.2025)